

Co je pro nás nejdůležitější?

Zdraví a bezpečnost dětí, to je jasné. Proto učitelé ZŠ Purkyňova 29.10.2009 absolvovali velmi zajímavé a poutavé školení na téma základy první pomoci, ošetření dětí v případě úrazu, atd.

Je pravda, že teorie je něco jiného než praxe, a že nikdo nevíme, jak se doopravdy v které situaci zachováme, je však vždy lépe znát i teorii problematiky. Dopoledne tedy proběhlo teoretické školení. Témata školení: poskytnutí první pomoci, popis závažnosti situací, typy zranění a transport zraněných. Dále popis jednotlivých příznaků různých chorob, základních životních funkcí, správných postupů při ošetření a přípravy pomůcek, zajištění příjezdu RZP.

Nejpřínosnější pro všechny přítomné byla bezesporu spousta praktických ukázek. Učitelé si na sobě mohli vyzkoušet řadu ošetření jednotlivých zranění, postupů při běžných úrazech. (Viz foto 1, 2).

Paní školitelka poskytla všem praktické rady, mezi ně patřil např. zpěv písně rolničky při srdeční masáži, v jejímž rytmu záchránce dosáhne požadované frekvence sto stisků za minutu. Při masáži hrudníku dítěte je dobré místo pevné podložky umístění dítěte na nohy dospělého – tak, aby nemělo zakloněnou hlavičku (viz foto 3) – dítě v podstatě „obejmout“ a mačkat ho oběma palci na hrudníčku a ostatními prsty na zádech. Dále zaměstnanci vyzkoušeli polohy na podporu dýchání (např. při dnes již bohužel běžném alergickém či astmatickém záchvatu) – vhodné je zapřít nohy o stěnu a dát si ruce, o které se dotýčný opře za záda, nebo si sednout za stůl tak, že chodidla leží celá na zemi a lokty jsou položeny na stole.

Učitelky - matky dětí zajímalo, jak správně ochladit dítě, když má vysokou horečku. Chladit tělo se podle paní školitelky má, ale ne ledovými zábaly, které jsou pro oslabené tělo nemocného velkým šokem. Tělo zchladíme ideálně tím, že zabalíme do ledového obkladu pouze ruce od loktu dolů a nohy od kolene dolů. Další možností je položit dítě do teplé vody a dopouštět postupně vodu ledovou.

Také se pedagogové informovali na to, že při diabetickém záchvatu je lepší dát dítěti vypít sirup, než mu dát kostku cukru pod jazyk, jak se učilo dříve, protože tělo sladkou tekutinu lépe a hlavně rychleji zpracuje a že se při otravě již nevyvolává zvracení, ale nejlépe je dát dítěti vypít co nejsilnější roztok vody a živočišného uhlí a odvést ho do nemocnice.

Všechny zajímala správná aplikace obvazu na ucho, či na nos, když krvácí. Správný postup je roztrhnutí kusu obvazu z obou stran – vytvoření „kolébky“ – do které se vloží kus obvazu, a přiloží na krvácející místo. Krev volně z těla odchází a přitom nebrání postiženému v pohybu. (Viz foto 4).

Učitelé si vyzkoušeli stoličku na přenos postiženého – nutné je objetí stejně velkého člověka, druhou rukou se chytit jeho předloktí a vytvořit tím tzv. „křeslo“ a také způsob šetrného otočení zraněného a jeho umístění do stabilizované polohy. (Viz foto 5, 6, 7, 8 a 9)

Co říci závěrem? Učitel – náročné a krásné povolání zároveň. Někteří ho chápou spíše jako poslání. Pracuje s dětmi, dbá na jejich vzdělávání, výchovu a bezpečnost. Úrazy a zranění se dětem ale bohužel nevyhýbají, i kdybychom si 100% bezpečnost mnozí přáli, stejně se občas nějakému dítěti něco přihodí. Nejdůležitější je úrazům předcházet, ale neméně důležitá je i podpora a poskytnutí pomoci v případě, že k úrazu, nemoci, či zranění dojde. Rodiče, stejně jako učitelé dohlížejí na bezpečnost svých dětí, protože jsou pro nás všechny smyslem života. Pro pedagoga je tedy vždy dobré být v kontaktu s rodinou a pracovat pro celou rodinu. Důležité je znát zdravotní stav žáků, odhadnout situaci a poskytnout dítěti ochranu a pocit bezpečí. Na ZŠ Purkyňova pracují kvalifikovaní učitelé, kteří toto bezesporu zvládají.

Zpracovala: Mgr. Bc. Eva Křížová, DiS